Velez-tilhængerne hænger i det høje hegn, da deres klub har vundet titlen. Foto: Reuters/Scanpix

FINALEBRAGET

Det argentinske mesterskab blev afgjort søndag, da nummer et og to tilfældigvis stødte sammen i sidste spillerunde. De største klubber har haft en dårlig sæson, men Vélez Sarsfield ramlede ind i genfødte Huracán til et klassisk brag, og Tipsbladet var med på langsiden i Liniers.

EBBE FISCHER
Buenos Aires
redaktion@tipsbladet.dk

"Vamos a salir campeóoon! Daaaaaléé!"

Ti minutter til kampstart i det vestlige Buenos Aires og blå konfetti blander sig med hvidt papir, røgbomber og stemmer fra 40.000 mennesker i Liniers. Det er dagen, da Vélez skal forsøge at tage sit syvende argentinske mesterskab. Det andet i det nye årtusinde, og 40.000 tilskuere er på plads på de stejle tribuner, der når næsten ned til sidelinien.

"I dag *skal* være den store dag," står der på forsiden af hjemmeholdets kampprogram. Modstanderen Huracán er fra den sydlige del af byen; det gamle storhold, som har haft nogle hårde år i den næstbedste række, men som også kan blive mester i dag. Blot med uafgjort.

Et topopgør i sidste spillerunde, og Vélez *skal* vinde. Bagud på point.

FØDT I KLUBBEN

Adriana Brito står og kigger ud over den tågede bane. Røgbomberne udsætter kampen, men de starter alligevel aldrig til tiden i La Primera. Foran den kønne argentinske webdesigner står hendes forældre med en onkel og en fætter. Til højre en anden fætter - og til venstre to søstre, som gynger med på tribunen. Det er en "familieting", siger hun.

"Jeg er født ind i klubben. Min familie er fra Liniers, og jeg har været *hincha*, siden jeg blev født," forklarer Adriana Brito.

Sådan står mange familier på José Amalfitani den dag, og det kendetegner den argentinske passion for fodbold. Man samles og alle - også kvinderne - har et hold. Og når dét hold er tæt på titlen, er det stort, passioneret og emotionelt.

Bag målet er der ny bevægelse. De berygtede *barra bravas* er på vej ind; de magtfulde tilhængere, der har faste pladser bag målet og indflydelse i klubben. Og som også skaber stemning og folklore. De vigtigste kommer til sidst, og centralt bag målet er reserveret til de vigtigste *barra bravas*, som akkompagneres af svingende parasoller, trommer, bækkener og en ufattelig larm. Det har været en god sæson for Vélez og Huracán.

De traditionelle giganter i Argentina - Boca Juniors og River Plate - har haft en skidt turnering (der bliver kåret en mester per halve år). Boca er helt uhørt endt som nummer 14 af de 20 hold i ligaen, og superstjernen Juan Román Riquelme har haft en dårlig sæson. Desuden røg Boca ud allerede i 1/8-dels finalen af Copa Libertadores - Latinamerikas svar på Champions League - og den argentinske repræsentant i finalen bliver nu Estudiantes med Juan Sebastián Verón som den store spiller. Estudiantes skal forsøge at slå brasilianske Cruzeiro, og første kamp er i morgen, onsdag, med returkamp i næste uge.

Boca Juniors har imidlertid haft succes

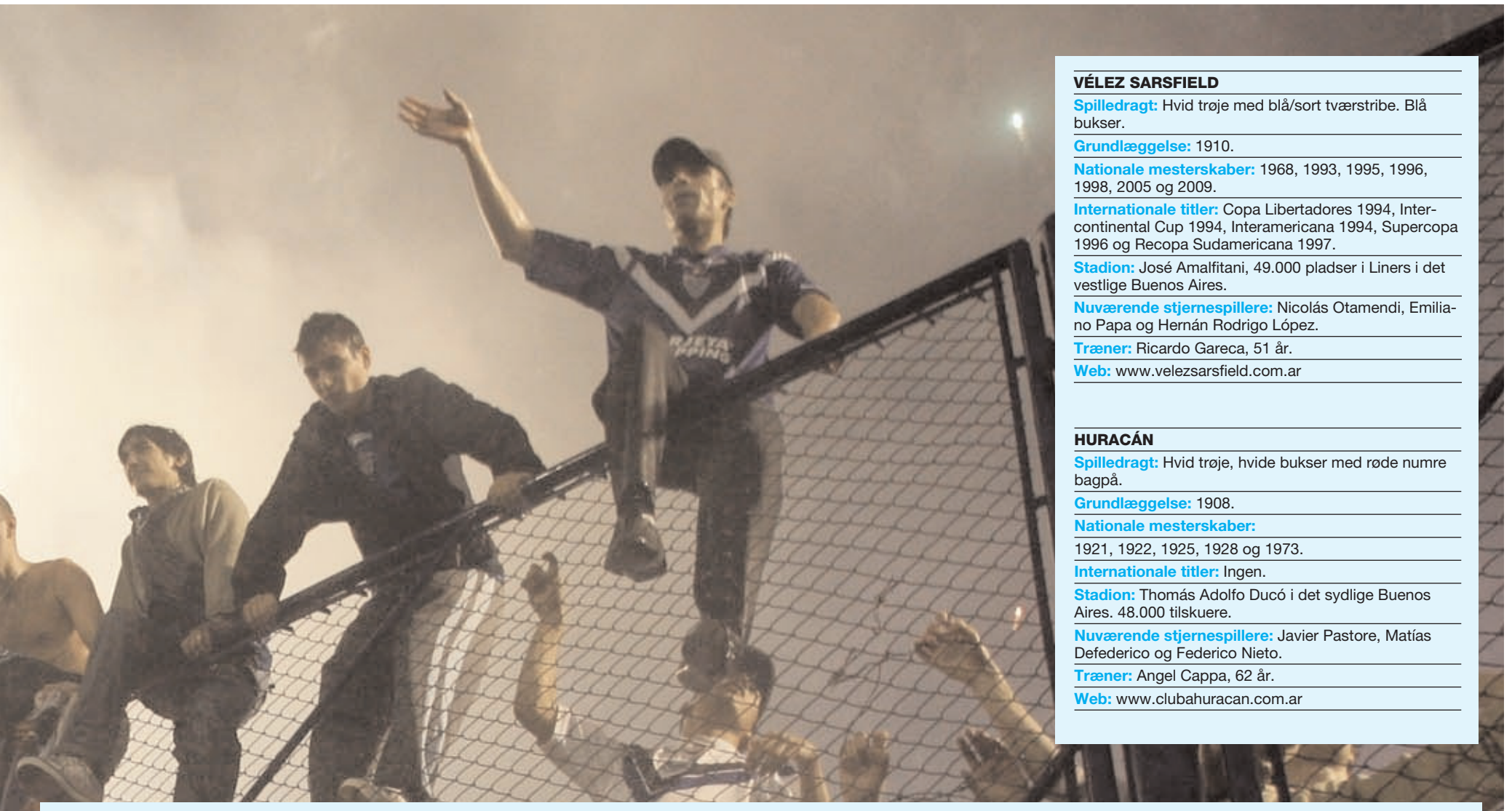

VÉLEZ SARSFIELD

Spilledragt: Hvid trøje med blå/sort tværstribe. Blå bukser.

Grundlæggelse: 1910.

Nationale mesterskaber: 1968, 1993, 1995, 1996, 1998, 2005 og 2009.

Internationale titler: Copa Libertadores 1994, Intercontinental Cup 1994, Interamericana 1994, Supercopa 1996 og Recopa Sudamericana 1997.

Stadion: José Amalfitani, 49.000 pladser i Liners i det vestlige Buenos Aires.

Nuværende stjernespillere: Nicolás Otamendi, Emiliano Papa og Hernán Rodrigo López.

Træner: Ricardo Gareca, 51 år.

Web: www.velezsarsfield.com.ar

HURACÁN

Spilledragt: Hvid trøje, hvide bukser med røde numre bagpå.

Grundlæggelse: 1908.

Nationale mesterskaber:

1921, 1922, 1925, 1928 og 1973.

Internationale titler: Ingen.

Stadion: Thomás Adolfo Ducó i det sydlige Buenos Aires. 48.000 tilskuere.

Nuværende stjernespillere: Javier Pastore, Matías Defederico og Federico Nieto.

Træner: Angel Cappa, 62 år.

Web: www.clubahuracan.com.ar

på den internationale scene i 00'erne, hvad man absolut ikke kan sige om River. At se Boca løbe med den ene titel efter den anden har gjort ondt i det nordlige Buenos Aires, og klubben med flest argentinske mesterskaber har nøjedes med enkelte nationale mesterskaber det sidste årti. Mens Boca via de internationale sejre flere gange har fået den eftertragtede sydamerikanske plads i VM for klubhold. Som de også har vundet.

Den 15 marts var River dog på besøg til topkamp i Vélez - efter en fin sæsonstart fo begge hold. Kampen endte 1-1 efter en spændende dyst, og dengang troede River på det. Men de gik ned – igen. En ottendeplads i tabellen, og nu er den colombianske landsholdsangriber Radamel Falcao på vej væk, ligesom det unge stortalent, lille Diego Buonanotte. Der er økonomisk krise i *det hvide hus*, som argentinsk presse kalder direktørgangene på El Monumental. Klubbens fans spejder langt efter seriøse forstærkninger. Og de mange kandidater til næste klub-præsidentvalg lover alle - via reklamer på busser, i metro og på husvægge - at genskabe storheden for River Plate.

Mens giganterne har haft en hård halvsæson er der blevet plads til de mindre hold. Udover de to finalehold, har Lanús fra det sydlige Buenos Aires klaret sig flot. Hvis turneringsstrukturen var som i Europa, med et mesterskab om året, havde Lanús været en sikker mester. Et hold, som stor set udelukkende satser på spillere af egen avl. Klubben holder desuden stadig på topscorer José Sand, som hver sæson er at finde blandt de øverste på målkongernes liste. Han er de seneste par år gentagne gange meldt på vej til rigdom i Europa, og nye rygtesmede sender ham igen over Atlanten.

SMÅ STORHOLD

Huracán og Vélez tilhører gruppen af hold lige under de største. De fem store i Argentina er - udover River og Boca - Independiente, Racing og San Lorenzo. De har alle

Velez' Gaston Diaz med trofæet efter søndagens sejr. Foto: Reuters/Scanpix

skuffet i år, med undtagelse af Racing, der tager en femteplads.

Huracán er først vendt tilbage til den bedste række i 2008, men det er et hold med en stor historie, og det er et af de mest populære hold i Argentina. Desuden har holdet et sandt stjerneskud i form af den kun 19-årige Javier Pastore, der med syv mål er Huracáns topscorer i ligaen.

Vélez har været inde i en god periode de senere år med mesterskabet i 2005 som højdepunktet. Holdet har ligget i toppen i hele Clausura-turneringen, der kører fra højsommeren i februar og indtil juli, mens Huracán kun har ligget nummer et i få runder.

Inden finalekampen har billetterne tidoblet deres værdi på det sorte marked. Men fansene er ligeglade, og på Huracáns hjemmeside skriver en af de trofaste; den 36-årige Matías Estrada:

"Dette er revanchen for 1994, da vi tabte titlen til Independiente. Den dag græd jeg som et lille barn. Men søndag har vi en anden chance. Dette hold repræsenterer hele vores kvarter, og derfor betyder det alt."

Matías Estrada står på udeholdets afsnit og prøver at trænge gennem hjemmepublikummets massive lydmur. Han er dog ikke alene. De 4.500 pladser, som Huracán har fået bag målet, er tæt besat. Man kan imidlertid sjældent høre dem rigtigt, først da Huracáns spillere kommer på banen rykker det lidt. Men i det niende minut eksploderer de rød-hvide bag målet. På et hovedstød af Eduardo Domínguez ligger bolden i nettet, lige foran fansene, men målet bliver annulleret for offside. En tvivlsom kendelse, men kampen lever.

Pludselig trækker sorte skyer op over banen, og dét, der begynder som tunge regndråber udvikler sig til hagl, hvoraf de største ligner bordtennisbolde. Dommeren stopper kampen i det 19. minut, og spillerne løber ud i læ. Et øjeblik ligner det panik, da 40.000 tilskuere skal søge dækning for de største hagl, der har ramt Buenos Aires i tre år. Men så slutter det. Lige så pludseligt som det kom.

Efter en storm kommer solen altid frem, siger argentinerne, og det holder stik. En halv times pause, og de spiller igen - med hagl spredt rundt på græsset. Vélez kommer hurtigt i gear, og snart dribler Juan Martínez ind i feltet, hvor han bliver nedlagt til klart straffe. Det skal den populære 31-årige topscorer Hernán López fra Uruguay sparke. Og snart kan man igen høre Huracáns fans. López brænder med et svagt spark, som Gastón Monzón snupper i højre side. Huracán er stadig mester, hvis 0-0 holder.

Vélez holder presset, og med enkelte undtagelse styrer de kampen. Men Huracán står sikkert i forsvaret, hvorimod offensiven ikke får meget ud af det.

Det ligner en 0-0 kamp. Men med syv minutter igen kommer en høj bold op til López, der snitter den videre til indskiftede Leandro Larrivey. Keeperen har tilsyneladende bolden, men i dét, der ligner et urent sammenstød, taber han den. Riposten ryger ud til Maximiliano Morales, som scorer i et tomt mål.

Stadion går fuldstændig amok. Målscoreren flå trøjen af, inden han bliver overfaldet af holdkammerater, og efter lang tids jubel får han sin anden advarsel for trøjen. Udvisning. Men det er lige meget. Vélez styrer sejren hjem, og lidt frustrationstumult fra Huracáns side er det mest dramatiske indenfor kridtstregerne mod slut.

På tribunen går det til gengæld grassat. Hundredvis af fans kravler over det knap ti meter høje hegn, og til sidst kommer brandvæsenet til og med de frådende vandmasser lykkes det at holde resten af fansene tilbage. Dem, der er kommet igennem, løber slalom forbi politiet, der har trukket stavene, men spilleren er ligeglade. Tøjer og shorts bliver revet af og kastet rundt, og stjernerne løber halvnøgne rundt i ekstase, mens fyrværkeri oplyser en råkold, mørk vinterhimmel over Buenos Aires.

HISTORISK SEJR

Natten igennem fester de nye mestres fans traditionen tro ved obelisken, der står centralt på verdens bredeste boulevard, som skærer sig igennem skyskraberne i det centrale Buenos Aires. Vinderholdets træner er lykkelig for sejren. Og han ser det som hævn for et nederlag, der ligger 38 år tilbage.

"I 1971 slog det mig hårdt at se, hvordan Huracán snød os for mesterskabet ved at vinde her på Vélez' bane. Min far havde taget mig med på stadion, og jeg kan tydeligt huske, hvordan han græd," siger Ricardo Gareca. Hele familien støtter holdet fra Liniers.

"I dag burde jeg også have grædt, men af glæde," smiler han.

Huracáns spillere og trænere er dybt skuffede, og vil ikke sige meget til pressen. Men dagens matchvinder er naturligvis overlykkelig. Selvom han beklager, at han blev smidt ud for sit andet gule kort.

"Da jeg scorede, glemte jeg fuldstændig, at jeg havde et gult kort. Jeg glemte alt omkring mig og ville bare feste," siger han og undskylder over for holdet, der måtte kæmpe sejren hjem med ti mand.

Han er givetvis tilgivet. ✖